

Amts 3dje Valgkreds (Bøtter) — ikke blot have siddet i Udvalg og understrevet Betænkninger sammen med mig, men ogsaa her i Tinget have udtalt sig i samme Retning som jeg. Er det ikke et Bevis paa, at hvad jeg her har udtalt, ikke blot har været enkelt Mands Mening, men at det har været et stort Flertals Mening her i Tinget? Jeg kan ikke tro, at de den Gang have talt imod deres Overbevisning, selv om de nu have forandret den. Den ærede Ordfører paastod fremdeles, at jeg ikke kunde sige andet, end at det var noget nyt, naar jeg nu ikke fandt det overensstemmende med Grundloven. Jeg har udtrykkelig i den Betænkning, der ligger for, fremhævet, hvorledes jeg allerede i 1880 — 81 udtalte om det Regeringsforslag, som den Gang forelaa om en mindre Forøgelse af Medlemsantallet, at „vi ikke kunne erkende, at Grundlovens Ord og Tanke kan opfyldes derved“, og dette, at det ikke opfylder hverken Grundlovens Ord eller Tanke, har været Grundlaget for Tingets og min egen Virksomhed i Sagen lige fra den Tid af og til den Dag i Dag, saa jeg tør nok hævde, jeg er i Overensstemmelse med, hvad Folketingets Flertal har villet siden 1874 og med, hvad jeg selv har villet lige siden 1872.

Saa bragte den ærede Ordfører paa Bane, hvorledes jeg nu kunde straffe mig min Formandsplads paa Grund af denne, som han kaldte den ubetydelige Sag, og derimod ikke gjorde det i Foraaret, da der var en ganske anden stor Sag, der laa for, som jeg heller ikke var enig i. Jeg vil svare den ærede Ordfører, at det undrer mig meget, at han kan drage den Sag frem; thi er der nogen, der har forsikret os om, at hvad der skete i Foraaret var et stort Fremskridt for Tinget, saa er det vel dog ham og hans Meningsfæller. Have de ikke forsikret, at da ophørte Provisoriet, nu var der givet en Garanti for at saadanne Tilfælde ikke kom mere, at Folketingets grundlovmæssige Ret var anerkendt o. s. v.? og naar det blev fremsat med den Styrke af de Mænd, som havde sluttet Forliget, var det vel berettiget, at vi andre, som kunde have Tvivl derom, og da navnlig ogsaa jeg sagde: Lad os vente og se, om det virkelig sker, jeg vil ikke forlade min Plads, fordi det blot kan se ud for os, som om disse Løfter ikke kunne opfyldes, men vil vente og se, hvad det fører til. Havde jeg den Gang vidst, at det skulde føre til den Frukt, som ligger for her, havde jeg ganske vist allerede den Gang gjort Alvor af det Skridt, jeg nu har gjort, men først nu foreligger der et Forslag, som med rene og klare

Ord gaar imod Grundloven, og saa kan jeg ikke længere blive siddende paa Formandspladsen lige over for et Ting, som gaar ind paa et saadant Forslag.

Den ærede Ordfører vilde dernæst mene, at jeg ikke havde det rette Syn paa de virkelige Forhold, hvorimod han tillagde sig selv et ganske anderledes klart Blik. Hvem af os, der har det rette Syn paa de virkelige Forhold, kan først Fremtiden afgøre, men jeg tror, at naar han roser sig af, at det var en Bedrift, han udførte i Foraaret, som vil være til Gavn for Folketingets grundlovmæssige Retstilting, da taler, hvad der siden er sket, ikke til Fordel for hans Syn lige over for os andre, som vare i Tvivl om, hvorvidt det var Tilfældet. Jeg vil se først, hvem af os Fremtiden giver Ret.

B. Bederfen: Naar jeg ikke tidligere har taget Ordet under disse lange Forhandlinger angaaende Valgkredsloven, saa er det begrundet i, at jeg som Medlem af Mindretallet i Udvalget har følt mig godt repræsenteret ved vor Ordfører. Jeg har derfor ikke fundet det nødvendigt og kan heller ikke skønne i det hele taget, at det skulde være nødvendigt for samtlige Medlemmer i et Udvalg, naar man har valgt Ordførere, da at tage Ordet. Men naar jeg nu ikke desto mindre kunde ønske at fremkomme med nogle Bemærkninger, saa er det hovedsagelig begrundet i, at jeg i Gaar hørte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og det ærede Medlem for Den 5de Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) udtale, at vi i Mindretallet vare saa skrækkelig uenige. At vi Medlemmer af Mindretallet have en Del forskellige Anskuelser angaaende et eller andet Punkt, kan dog ikke undre nogen. Er de ærede Medlemmer af Højre og af den Afdeling, der nu har sluttet sig til Højre, saa gennemgaaende enige i alle Enkeltheder, forbavser dette mig i højeste Grad; man har dog tidligere set, at den sidstnævnte Afdeling af det nu sammensluttede Parti har staaet paa samme Standpunkt, som vi nu i dette Øjeblik staa paa. Dette skal jeg ikke fordybe mig i, men jeg skal dog ikke lægge Dølgemaal paa, at jeg for mit Vedkommende har foretrukket, og ogsaa for Øjeblikket langt vilde foretrække, en Forandring i Grundlovens § 32, hvorved Forholdstallet blev forhøjet, fremfor at vi nu absolut maa gaa til at stemme for et Endringsforslag om 137 Kredse. Naar man ikke, som vi forsøgte ved 2den Behandling af denne Sag gennem den Dagsorden, vi foreslog, kan saa Flertal for at gøre et Forsøg paa at forandre Grund-